

Kdo sem jaz, o Gospod, da glas me je tvoj pozval?
 Nisem li Gedeon? — Naj sem! Šaj ti si me sam poslal!
 Iz besede tvoje vame gre silna moč.
 Meč pograbil v tej tvoji moči oberoč,
 kakor razrušil Balov oltar, posekal ves log sem z njim,
 z isto močjo ga na Izraela sovraže zavihitim.
 S to močjo posekal vsak bom sovražni roj,
 jaz Gedeon, Joasov sin — Sabaot, služabnik tvoj!

Griša:

Sadni tat.

Breskev zelena: ena, dve, tri.
 Nihče ne vidi me —
 zame zori.

Precej visoko je: ena, dve, tri.
 Rahlo potipljem jo —
 zrela še ni.

Sosed je hud možak: ena, dve, tri.
 »Daj, le odtrgaj jo,
 če si junak!«

Dečko pa misli si: »Ti si bedak,
 breskev naj še zori
 teden, dva, tri.

Ko dozorela bo, vrnem se k nji,
 naglo odtrgam jo —
 ena, dve, tri.«

Ko pa se vrne spet, gleda strmé:
 breskve na oknih so —
 tam zdaj zoré.

